

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 42. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1847_896A-txt-shoot-idm3496.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Erik Glippings Død.

- 1 **D**er er Saamange i *Dannemark*
Som alle vil Herrer være,
Og de ride dennem til *Riberby*,
Og lade sig Klæder skiære.
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 2 De lode sig Klæder i Ribe sye,
Graamunkenes fuldlige
Det gjorde de ikke for anden Sag,
End de vilde Kongen svige.
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 3 De lured tidlig, de lured seent,
De lured paa ham alle Tide,
Og allermest i den bange Stund,
Han monne til *Finderup* ride.
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 4 ⁴³Det voldte hun alt, Fru *Ingeborg*,
Stig Marskes Viv hin pryde ^{*}prude.,
Hun lagde med *Ranild* op det Raad,
Kong *Erik* det maatte fortryde.
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 5 Ung *Ranild*, han var hendes Søstersøn,
Han tjende Kong *Erik* saa ilde,
Han sagde for ham om Hjort og Hind,
Hvor de løb i Skoven saa vilde.
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 6 "Og jeg vil vise eder Hjort og Hind,
De flokkevis spille i Lunde,
Min Herre, for Lyst og Tidsfordriv,
I ride med Rakke ^{*}Smaahunde. og Mynde!"
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 7 De hidsed' Hjort, og de hidsed' Hind,
Og rasken Raa med Styrke,
De jagede dem den Dag saa lang,
Til Nat faldt paa med Mørke.
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 8 Det meldte da Kong *Erik* brat,
Han hued til saa ilde:
Nu hjælpe Gud og Sanct Giertrud!
Vi ere paa Stier vilde.
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 9 Alt som han stod og saae sig om
Imellem Buske tykke,
Et lidet Huus da blev han var,
Med Ild og Lys af Glugge ^{*}Kikhuller..
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 10 ⁴⁴Kong *Erik* gik sig i Huset ind,
Han vilde der Lykken friste,
Og han fandt der saa væn en Mø,
Som man vilde Øine paa fæste.
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 11 Han slog om hende med List sin Arm,
Saa blidelig monne han smile:
"Og hør I det, min skønne Jomfru,

- Her lyster mig helst at hvile.”
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 12 Det svared igien den faure Mø,
Saa hjertelig da hun loe,
“Forsvar I først, min ædle Drot,
Fru *Ingeborgs* Ære og Tro!
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 13 I svare og for hver deilig Mø,
Med faure Ord bedaaret,
I har ved Ære og Rygte skildt!
Det brister, som længe har baaret.”
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 14 “Veed I saa meget, min skønne Jomfru,
Da vide I sikkerlig mere,
I sige, hvortil længe jeg leve skal!
Jeg byder eder Guld og Ære.”
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 15 Det svared da den skønne Jomfru,
Hun talde ei meget længer:
Saamen, det er kun en liden Krog,
Som eders Sværd paa hænger.
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 16 45Og vil I vide paa Dage Tal,
I tælle da paa eders Belte!
Og seer I de Munkekapper graa,
De skjule fuldraske Helte.
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 17 Kong *Erik* griber derad saa fast,
Hvor sig den Jomfru vender,
Men alt som Røgen, den gaaer for Vind,
Hun smutter ud af hans Hænder.
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 18 Saalænge den Jomfru hos ham stod,
Han var i saa lys en Stue,
Saasnart hun ham af Syne svandt,
Han stod mellem Riis paa Tue.
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 19 Kong *Erik* spurgde hos *Ranild* Raad,
Han vilde ei bedre svare:
I bede, min Herre, i *Finderup*,
Til Maanen staaer op hin klare!
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 20 Saa red de dem til *Finderup* By,
Saa løber Mus i Fælde,
Og der var slukt baade Ild og Lys,
Det var saa seent i Kvælde.
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 21 Der i en Lade de stalded ind,
Kong *Erik* var mod i Huen,
Han sagde: *Ranild*, stæng til den Port
Med hvad som bedst mon due!
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 22 46Luk du den Ladedør til med Stang!
Min Fred vil jeg dig befale,
Du tænke paa unge Hr. Marsk *Stig*,
Du tænke alt paa hans Tale!
Og nu staaer Landet udi Vaade.

- 23 “Marsk *Stig*, min Svoger, er brad til Sinds,
Og underlig i sin Tale,
Saamen, min Herre, jeg tænker vist,
Han sidder nu paa sin Svale.
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 24 Saa Viben vil væрге den hele Mark,
Med Vingerne oppe og nede,
Og kan dog ei væрге den Tuelil,
Hvor hun mon bygge sin Rede.
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 25 Jeg satte for Porten Pind og Stang,
Og dertil Bjelken hin tykke,
Den Mand er ikke af Kvinde født,
Som kan den med Magt oprykke.”
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 26 Det var saa magelig Pind og Stang,
Han satte for Dør tillige,
Det var ikke uden to Halmestraae,
Det kan jeg for Sanding sige.
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 27 Det var ikke anden Bjelke tyk,
Hvormed han Døren fæste ~~fæstede~~.
End som en Halmneg blød og let,
At falde, som Vinden blæste.
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 28 47Saa kom de ridende i den Gaard,
De Kæmper i Munke-Kappe,
De vidste det grandt, hvor Kongen laae,
Var til Udaad fuldrappe.
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 29 De stødte paa Døren foruden Skiemt,
De stødte med Glavind og Spjude:
“I stande nu op, Kong *Erik* brat
Og tale med os herude!”
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 30 Ung *Ranild*, han tog Svaret saa,
Han var saa snild i Sinde:
I tør det ingenlunde troe,
Kong *Erik*, han er herinde!
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 31 Han dækked fast sin Herre til
Med Hø og Straa tillige,
Grangivelig han peged paa
Hvad ei han vilde sige.
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 32 Saa fast hug han i Vind og Veir,
Og saa i haarde Balke,
Han værgede sin Herre kiær
Med Flid, som andre Skalke.
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 33 De stak alt efter hans Hjerter mest,
Fra Brystet og saa fra Bagen,
Med sexten og fyrretive Saar
Saa ynkelig blev han slagen.
Og nu staaer Landet udi Vaade.
- 34 48Det skedte om en Cecilie-Nat,
Saa hellige vare de Tide,

Den Herre blev slagen, Fru *Ingeborg*
Hun fik dog ei Bod for sin Kvide.
Og nu staaer Landet udi Vaade.